

2024. Erasmus

Portugália

Március 08.-29.

meta-don bosco
technikum és szakgimnázium

Az első nap

Korán reggel a reggel a repülőtéren találkoztunk a többiekkel. A korai óra ellenére, mindannyian izgatottan vártuk az utazást a bőröndjeinket szorongatva.

Miután mindenki ellenőrizte a bőröndjének a súlyát, feladtuk azokat és következhetett a becsekkolás procedúrája. A reggeli órákban lényegesen kevesebben voltak a repülőtéren, így hamar átjutottunk az ellenőrzésen bármiféle gond nélkül.

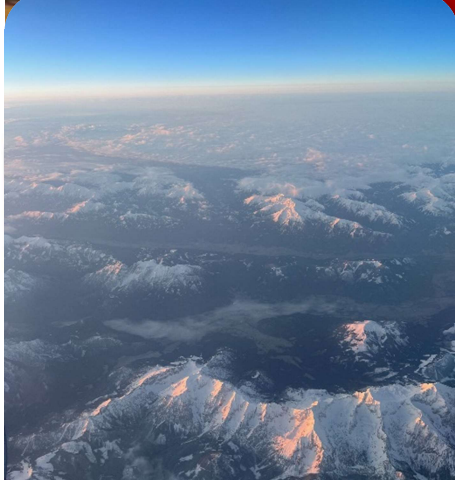
A kapu nyitásáig mindannyian elfogyasztottuk a reggelinket és beszélgetéssel ütöttük el az időt. Szerencsére simán eljutottunk a repülőgépre és nagyon örültünk annak, hogy egymás mellett ültünk mindannyian.

A repülőgépen szerencsémre az én jegyem szólt az ablak mellé, így a repülőgépes fényképek készítése automatikusan az én feladatommá vált. A repülő indulásáig leadtuk a jelzéseket a családjainknak és türelmetlenül vártuk az indulást.

A 3 órás repülőút során sokat ismerkedtünk egymással, bár a korai indulás miatt, mind aludtunk egy kicsit a gépen. A leszállás kicsit izgalmasra sikerült, mert viharos, esős volt az időnk.

A repülőtéren a Mobility friends egy tagja várt minket és onnan elvitte a csapatot a központjukba körülnézni, majd ezek után pedig Portóból átmentünk Bragába, ahol a szállásunkra vittek minket.

A szállásunknak a neve Collectors Home volt, ami egy bájos kis keskeny épületben helyezkedett el. Mivel a szállásunk pont felújítás alatt állt, így a szobáink

felosztása más lett a megbeszéltekhez képest átmenetileg. A helyen az volt a különleges, hogy mindegyik szobának más volt a témája. Én az osztálytársammal voltam egy szobába, és a mi

szobánk témája a porcelán volt. A falakat rengeteg különféle porcelántányér díszítette, ami egyedi bájjal ruházta fel a helyet.

A szálláson rajtunk kívül még 3 másik svéd erasmus-os lány lakott, akikkel csak ritkán találkoztunk.

Az itt tartott gyorstalpaló után kipakoltunk és elmentünk a városba körülnézni a kísérőtanárunk társaságába.

Mivel Bragában nagyon esős volt az időnk az otthonihoz képest, így egy kis pihenés után felvettük az esőkabátjainkat és belevetettük magunkat a városba. A szállásunk a fő utcán helyezkedett el, így minden látványossághoz közel voltunk, és gyalog is meg tudtuk közelíteni azokat.

Annak ellenére, hogy esett, sokan voltak az utcán, hiszen jellemzően sokat esik az eső a térségben az óceán közelsége miatt.

Braga egy kisebb város, de annál szebb. Az óváros kapuja csak egy utcányira állt tőlünk. A kapu megtekintése után, kerestünk egy éttermet, ahol ebédeltünk, hiszen a hosszú út után mindannyian megéheztünk.

A kísérőtanárunk ötlete alapján, mindannyian megkóstoltuk a portugál street food gyöngyszemét a bifanát, ami egy itteni szendvics. Az étkezés után még barangoltunk az esőben az utcákon, és megnéztük a közelünkben lévő óriási templomokat és épületeket.

Portugália egyik jellegzetessége, az, hogy szinte minden ház külső burkolatát különböző mintázatú csempék fedik.

Az első napunk bár rövid és esős volt, minden percét kihasználtuk és a naplementét már a szállás egyik ablakából élvezhettük.

A következő napot inkább pihenéssel töltöttem és csak a közelben sétáltam a városban, hiszen ma is szakadt az eső.

Az esős idő miatt a szobatársammal mind a ketten vettünk egy-egy cipőt, hogy az időjárásnak megfelelő öltözkünk legyen.

A délután folyamán a többiekkel összeülve, beszélgettünk és jobban megismertük egymást.

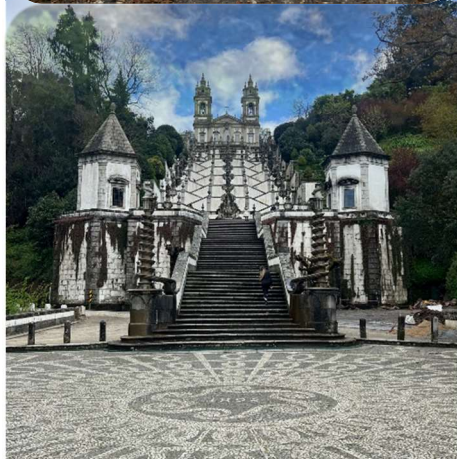

Az első hétvégénk utolsó napját csoportos városnézéssel töltöttük a kísérőtanárunk társaságában, ahol a Bom Jesus do Monte-t látogattuk meg. A helyhez odafelé is sétálva mentünk, így a csapat egy kiadós séta után mászott fel a neoklasszicista templomhoz.

A templomtól a kilátás gyönyörű volt, így a csapat tagjaira várakozás alatt ebben gyönyörködtem.

A templom mellett a domboldalt gyönyörű kertek díszítették az óriási lépcsősor mellett. A dombtetőn pedig egy kis tavacska ült, mesebeli tájjal övezve, ahol a turisták kedvük szerint sétálhattak és élvezhették a kilátást.

Szerencsénkre, csak a visszaindulásnál kapott el minket az eső, így a visszautat busszal tettük meg. A szállásról még elmentünk a tőlünk egy kicsit messzi boltba bevásárolni, majd közös vacsorával zártuk a napot.

Az első hetünk első napján bevitték minket az óvodába, hogy megismerhessük a helyet és az ott dolgozó óvodapedagógusokat. Miután a többiekkel három különböző épületben dolgoztunk három különböző életkorú csoporttal, így mindegyiket külön megnézhattuk. Az volt az érdekessége az óvodának, hogy egyáltalán nem használtak szőnyeget és nem is nagyon fűtöttek pedig az otthonihoz képest nagyon hideg volt. A csoport szobák egyszerűek voltak, de minden felszerelés és játék megvolt bennük.

Én az óvodában dolgoztam a három-négy éves korosztállyal, azért, mert ebben a csoportban voltak gyógypedagógiai esetek is. Az óvónők egyáltalán nem voltak felkészülve arra, hogy hogyan kell egy autizmussal élő gyermeket nevelni.

Szerencsére az osztálytársammal egy épületben kerültünk, csak más csoportokba. Mivel nagyon sűrű napjaink voltak az óvodában így csak ebédidőben tudtunk találkozni.

A kommunikáció nagyon nehéz volt az én csoportomban, mert az óvónő egyáltalán nem tudott angolul és a legtöbb dajka sem. Az első héten szerencsémre az akkor épp pár napot lévő dajka tudott egy kicsit angolul, így vele tudtam beszélgetni és ő segített megérteni az óvónő utasításait.

A másik csoportba, ahol a szobatársam dolgozott ott az ő óvónőjük egészen jól tudott angolul, így ők megtudták érteni egymást.

Az óvónők és az óvodában dolgozók nem használtak telefont az épületben, így telefonos segítséget sem tudták használni ahhoz, hogy megértsük egymást. Viszont minden csoportban volt egy tablet, amin néha az óvónő is használt fordító alkalmazásként, hogy elmondja mit szeretne, de ez nem igazán működött.

Az első hét még egy kicsit nehezebben ment a szokatlan környezet és a nyelvi nehézségek miatt, de a gyerekekkel így is jól ki tudtam jönni. Az én feladatom volt legtöbbször csak játszani velük és a gyurmás feladatokat én felügyeltem.

Az első héten nem sok információt osztottak meg velünk az óvodapedagógusok és nem is igazán vontak be a feladatokba, annak ellenére, hogy tudtunk volna segíteni. Az egyértelmű volt számunkra, hogy az óvodapedagógusok nem voltak felkészülve a külföldi tanulók érkezésére.

A második hetünk egy teljes hét volt az óvodában így is sokkal rutinosabban végeztük már el a megszokott és egyre több ránk bízott feladatot. Az én feladataim közé tartozott a reggeli körbe való segítés, ahol a gyerekek körbe ültek egy gumiszőnyegen és az első órában beszélgettek. A téma minden nap az időjárás az ott lévő és hiányzó gyerekek feljegyzése, a hét napjainak átvétele és a közelgő apák napjáról beszélgettek.

A gyerekek napirendje a 9 h-s étkezés majd fél 10-től reggeli kör következett, ami általában fél 11-ig tartott. Utána a gyerekekkel délre már az étkezőben voltunk, ahol minden nap kaptak különböző zöldségekből krémlevest és egy második fogást. Az ételek mind nagyon egészségesek voltak, alig használtak fűszereket és minden nap volt hús vagy hal a gyerek ételében. A gyerekeknek minden nap kivétel nélkül el kellett fogyasztaniuk az egész ebédjüket és csak utána fogyaszthatták el az ebéd utáni gyümölcsöket.

A mi ebéd szünetünk általában negyed 1-től tartott fél 2-ig. Az ebédszünet alatt általában vártuk egymást, csak különböző időpontokban végeztünk, majd együtt átbeszéltük az aznap történeteket és pihentünk. Az iskolában egy másik épületben külön fizethettünk minden nap ebédet, ami nagyon megérte hiszen az ottani konyha nagyon finom ételeket készít és óriás adagokat kaptunk amellet, hogy az ottani konyhás nőtől minden nap külön rengeteg édeséget és desszertet kaptunk.

Délután 1/2 2-kor az altatásra értünk mindig vissza, ahova a még nem alvó vagy nehezen elalvó gyerekek mellé ültünk le és segítettünk nekik elaludni. Itt az volt a technika, hogy a gyerekek fejét simogattuk és az óvónők a fejüket letakarták a takaróval, majd csak miután elaludtak takartuk ki a fejüket. Miután egyre több feladatot bízta ránk, így amíg mi a gyerekeket altattuk az óvónők a foglalkozásokat tervezték egymással, bár ezeket általában nem értettük. Több gyereknél is előfordult, hogy az alvás idő alatt be pisilt, de erre külön torna zsákokba hoztak a szülők váltóruhát, amikbe bezacskozva betettük a koszos ruhákat. A gyerekek átöltöztetése a mi feladatunk volt, miután az óvónők mert több feladatot is ránk mertek bízni. A második héten egyre több szabadkezet kaptunk, így már többször egyedül mertek hagyni a csoporttal annak ellenére, hogy nehezen értettük meg egymást a gyerekekkel. Az angol nyelv nem volt megfelelő kommunikációs csatorna így mit tanultunk meg több portugál szót, amivel megtudtuk értetni magunkat a gyerekekkel.

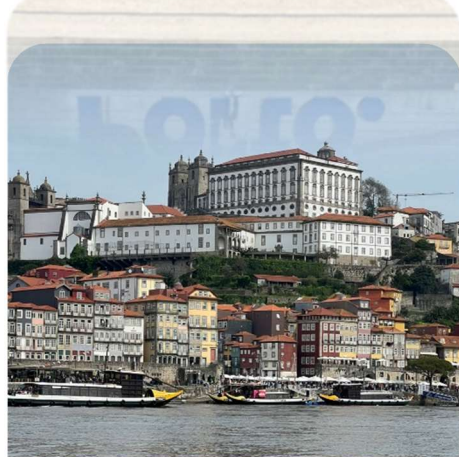
Az a portugál nevelés különlegessége, hogy a gyerekeket nem igazán fegyelmezik és a játék időben szabadon tehetik azt, amit szeretnének. Egyáltalán nem jellemző a túl óvó reakció az óvónőktől így, ha el is esnek a gyerekek, nagy része nem sír. A mi csoportunkba a pedagógus

szabálya az volt, hogy nem öleljük meg a gyerekeket és a fizikai kontaktus száma nagyon csekély velük. A többi csoportba ez nem volt jellemző és inkább az otthonihoz hasonlóan megölelték a gyerekeket és jutalmul megsimogatták a fejüket. A gyerekek általában több mint háromig aludtak, ami után segítettünk nekik felöltözni és visszakisértük őket a csoport szobákban. A csoport szobákban az én feladatomból volt befogni a hajukat és megfésülni őket. A hajfonás után a mi csoportunkban mindig az volt a következő, hogy megnézzük pár zenés videót majd felkísérjük őket elfogyasztani az uzsonnájukat. Az étkezések mindig nagyon hangosak voltak, mert bár az én csoportom volt az első az étkezőbe utána a többi csoporttal is csatlakoztak és óriási hangzavart teremtettek a gyerekek. Étkezésnél a gyerekek kedvük szerint beszélgethettek egymással és veszekedtek bármiféle kontroll nélkül. Az uzsonna után elkísértük a gyerekeket a mosdóba, ahol a dolgok elvégzése után csoport szobába figyeltem rájuk, amíg különböző foglalkozásokra ment a csapat. Többször ezek a foglalkozások csak a csoport egy részével történtek, így a többiekre a második hét után én figyeltem. Ennek ellenére voltak közös foglalkozások is, mint a torna vagy a zene foglalkozás, de ezekre nem mehettünk be. Amikor az egész csoportnak foglalkozása volt hazaengedtek bennünket mivel a külön foglalkozásokon más szakemberekkel vannak a kicsik.

Mivel a gyerekeket nem nagyon szabályozták így a napjainkat leginkább hangzavar és káosz jellemezte, amikor beszélgettünk fordító segítségével a pedagógusokkal nagyon meglepődtek azon, hogy otthon fegyelmezik a gyerekeket és nem csinálhatnak azt, amit akarnak. Legtöbbször ennek a hiányát azzal magyarázták, hogy a portugálok nagyon hangosak ezt úgy éreztük, hogy leginkább kifogásként használják.

Az én csoportomba két autisztikus kisfiú is járt, akikből az egyiküknek hallás sérülése is volt és egyikünk sem beszélt.

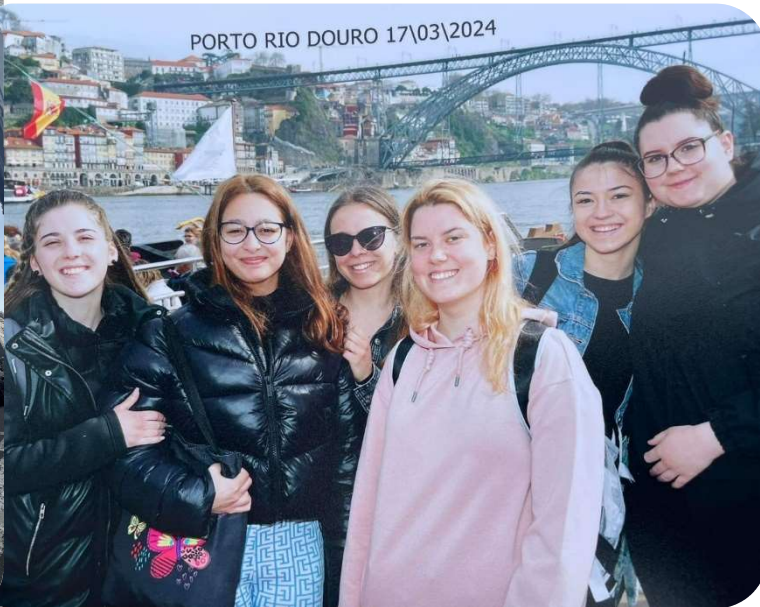
Őket nagyon nehéz volt nevelni, mivel nem értették az utasításokat és kedvük szerint azt csináltak, amit szerettek volna. Ezt a pedagógusok legtöbbször hagyták, amit a többi gyerek opponáló viselkedéssel ellenezett és ők sem akarták csinálni a feladatokat. Ha gyerekek már nagyon verekedtek, akkor állította őket csak a pedagógus büntetésbe, ami az volt, hogy le kellett ülni a sarokba, ezt a büntetést azok a gyerekek, akik legtöbbször odakerültek nem fogadták el, sikoltozva és a földön kúszva elleneztek.

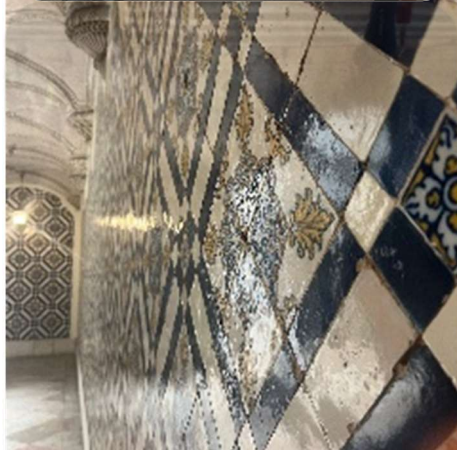
Braga

Az első hét hétvégéjét Portóban töltöttük egy az iskola által kifizetett túra keretein között. Miután Bragából elvitték minket a Mobility Friends központi épületébe, busszal és a többi erasmusos tanulóval elmentünk Portoba.

Portoba a programok között elmentünk egy hajókázásra, amin mindenki részt vett, majd ezek után egy borkóstolóra. Mind a két program meglepetés volt számunkra, amit az iskola szervezett le nekünk. A borkóstoló után ebédeltünk, majd a városnézés következett. A városnézésre, bár nem volt sok időnk, de a legtöbb látványosságot megtudtuk nézni és nagyon élveztük. Szerencsére ma szép időnk volt így az eső nem bélyegezte meg a napunkat.

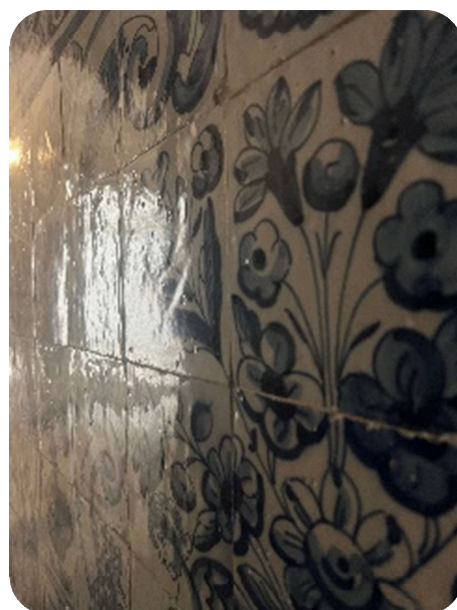

Liszaon

A második hét hétvégét Lisszabonban töltöttük. Hétvégére foglaltunk szállást egy éjszakára és busszal elutaztunk Lisszabonba, hogy minden látványosságot megnézhesünk. A hosszú buszút után bérletet vettünk és el is kezdtük a városnézést. Az első megállónk Rua Augusta boltíve, ezt követően a Szent Jeromos kolostor volt majd a Belém torony, végül pedig a főtér. A hosszú séta után visszaértünk a szállásra és vacsoráztunk. Az estét a környék bebarangolásával töltöttük, hiszen a városi élet az esti órákban is folytatódott. Az este folyamán megnéztük a minket környező épületeket, hoteleket, kis kávézókat és egy kis vásáron meglepetéseket vettünk haza és megkóstoltuk a Sangriát. Másnap a szállásról kicsekkolva folytattuk Lisszabon felfedezését a buszunk érkezéséig. A mai napunkat a Santa Justa felvonónál kezdtük, amiről élvezhettük a gyönyörű kilátást, majd a közelben lévő régészeti múzeum után, az LX Factory volt. Ezen a helyen kézműves termékeket árultak ételektől, ruhákon át ékszerekig. Innen egyikünk sem tért haza üres kézzel, és a hely különlegességét sem hagyhatom szó nélkül. Szinte minden felületet különböző festmények és szobrok díszítettek, magával ragadó hangulatot kölcsönözve annak. A hazafelé út előtt még a nemzeti csempe múzeumba látogattunk el a többiekkel, ahol Portugália egyik jellegzetessége a sok különféle csempe volt kiállítva, lélegzetelállító mintákkal és festésekkel kápráztatva el az embereket. A múzeum magába foglalt továbbá egy gyönyörű szép aranyozott templomot is és egy trópusi kertet kávézóval. Itt elfogyasztottuk az ebédünket majd visszamentünk a menetrend szerinti

buszhoz és hazamentünk a hátunk mögött hagyva a lisszaboni kirándulásunkat.

Az utolsó héten egy kis húsvéti ajándékkal leptek meg minket az óvoda dolgozói és a gyerekek, mi pedig egy foglalkozással búcsúztunk el tőlük.

Mindent élményemet összegezve, a portugáliai élményeimért nagyon hálás vagyok, hiszen rengeteg új tapasztalatot szereztem és úgy érzem, hogy nagyon sokat fejlődtem ennek a lehetőségnek hála.

